

Використані джерела:

1. Четверте покоління прав людини: постановка проблеми. URL: <http://referat-ok.com.ua/pravo/chetverte-pokolinnya-prav-lyudini-postanovka-problemi>
2. Левицька Н. Використання цифрових технологій у праві. *Підприємництво, господарство і право*. 2019. № 9. С. 165–169.
3. Барабаш О. О. Четверте покоління прав людини : загальнотеоретична характеристика. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Юридичні науки*. 2016. № 837. С. 213–217.
4. Завальнюк В. В. Соматичні права людини з позицій юридичної антропології». 2011. Т. 10. С. 20–27.

Пузіно Т.О.,

курсант факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Лантух І.С.,

викладач кафедри теорії та історії держави і права Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ЗАХИСТУ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ

Технології не стоять на місці, а постійно розвиваються, і досить таки стрімко. В останні роки все більше і більше в Інтернеті і в інших електронних носіях міститься наших персональних даних, які потребують захисту.

Розбудова інформаційного суспільства у будь-якій країні пов'язана, як з розвитком комп'ютерних технологій, так і з розширенням прав людини. Одним із проявів цього є розробка системи захисту персональних даних при їх автоматизованій обробці. Слід зазначити, що за останні 30 років більш ніж у 20 країнах світу були прийняті нормативно-правові акти із захисту персональних даних, у котрих закріплені реальні механізми правого регулювання обігу такої інформації [1].

Проаналізувавши низку нормативно – правових актів можна дійти висновку і навести різні варіанти співвідношення понять “інформація про особу” та “персональні дані”:

- 1) персональні дані можна віднести підвидом загального поняття

“інформація про особу”, вичерпний перелік яких визначено в Законі України “Про інформацію”;

2) поняття “інформація про особу” і “персональні дані” практично збігаються, а перелік персональних даних наведено для прикладу.

Інформація про особу становить сукупність документованих або публічно оголошених відомостей про особу [2, с. 101].

Джерелами документованої інформації про особу є видані на її ім'я документи, підписані нею документи, а також відомості про особу, зібрані державними органами влади та органами місцевого самоврядування в межах своїх повноважень.

Кожна держава визначає власні засади правового регулювання захисту персональних даних, завдяки чому формується значний світовий досвід із вказаної проблематики.

Розгляд розвитку зарубіжного законодавства у сфері захисту персональних даних є дуже важливим питанням для сучасної України, оскільки в контексті європейської інтеграції наша країна повинна адаптувати пріоритетні положення про захист інформації про особу, відповідно до європейських та світових стандартів.

Загалом, Європейське право охоплює майже два десятки загальноєвропейських конвенцій, директив та рекомендацій з питань захисту персональних даних, кожна країна ЄС видала свої базові нормативно-законодавчі акти, приймалися конкретні закони: щодо діяльності з персональними даними у різних сферах, а саме: медичній, статистичній, державній, журналістській, поліцейській та інших сферах, що особливо ускладнює процес адаптації [3].

Аналізуючи міжнародні договори, які поклали основу міжнародним нормативно-правовим актам. Тобто стали основоположними. Слід відзначити, наступні нормативно-правові акти міжнародного характеру:

Важливим документом є Директива Європейського Парламенту і Ради «Про захист фізичних осіб стосовно автоматизованої обробки персональних даних та безперешкодного руху цих даних» 1995 р. Формально цей документ має обов'язкову юридичну силу лише для країн учасниць Європейського Союзу. Проте згідно зі ст. 25 Директива дозволяє передачу даних про особу для обробки лише в ті країни, які «забезпечують належний», з погляду ЄС, «рівень захисту персональних даних» [4, с. 130].

Важливим етапом у становленні системи міжнародно-правової охорони було прийняття 15 грудня 1997 року Європейським Парламентом Директиви 97/66/ЄС «Стосовно обробки персональних даних і захисту права на невтручання в особисте життя в телекомунікаційному секторі», в якій зазначається, що у телекомунікаційному секторі Європейського Співтовариства запроваджуються нові передові цифрові технології та нові телекомунікаційні послуги, відбувається активна та швидка інформатизація суспільства, яка зумовлює певні вимоги до захисту персональних даних користувача. Вказані положення повинні бути здійсненні з метою уникнення перешкод на внутріш-

ньому ринку телекомунікацій та забезпечення телекомунікаційних послуг і мереж на міждержавному рівні.

Цей документ передбачає захист персональних даних як фізичних осіб, так й захист законних інтересів юридичних осіб.

Важливими джерелами є судова практика. Міжнародна практика передбачає захист прав у випадку їх порушення, згідно із ч. 2 ст. 8 Європейської конвенції. Після того як Судом було встановлено, що це стосується приватного життя, наступним кроком є встановлення того, чи порушують дії, які обжалуються, це право. Можна навести приклад: обшук оселі приватної особи, збір та зберігання конфіденційної інформації в секретному поліцейському досьє.

Використані джерела:

1. Михеева Н. Р. Проблема правовой защиты персональных данных [Електронний ресурс]. – Режим доступу : [http:// sb.biz.ua/problema-pravovoj-zashhity-personalnykh-dannykhmihееva/=2462](http://sb.biz.ua/problema-pravovoj-zashhity-personalnykh-dannykhmihееva/=2462).

2. Тунік А. В. Захист персональних даних: аналіз національного законодавства / А. В. Тунік // Підприємництво, господарство і право. – 2011. – № 8. – С. 97–102.

3. Різак М. В. Правове регулювання відносин обігу персональних даних : дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.07 «адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / Михайло Володимирович Різак. – Київ : Державний науково-дослідний інститут МВС України, 2012. – 214 с.

4. Василенко Д. П. Законодавство провідних країн світу в сфері захисту інформації / Д. П. Василенко, В. І. Маслак // Вісник КДУ імені Михайла Остроградського. – 2010. – № 2 (61). Ч. 1. – С. 128–132.

Рец В.В.,

курсант факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Христова Ю.В.,

кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри теорії та історії держави і права Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ДЕВАЛЬВАЦІЯ ЦІННОСТІ ПРАВ ЛЮДИНИ В УМОВАХ «ВЕЛИКОГО ТЕРОРУ» В УКРАЇНСЬКІЙ РСР

На різних етапах історії України радянської доби репресії й терор використовувались державою, оскільки були необхідною умовою життєздатності комуністичного режиму та засобом побудови комуністичного суспільства.